

Reacties op de internetconsultatie tweede tranche specifieke uitkering lokale aanpak isolatie:

1. Wij verwelkomen de uitzonderingen op de oppervlakte eisen die wordt voorgesteld in de tweede tranche. In de Achterhoek is de subsidie begin 2024 in werking gesteld. We zien dat veel aanvragers van de subsidie binnen de gestelde doelgroepen (eigenaars van woningen met lage labels met een begrensde WOZ-waarde) in bescheiden huizen wonen. Met het op de korte- en midden-lange termijn wegvallen van de mogelijkheid tot het isoleren van de spouw en gevel (i.v.m. soortenmanagement) is in onze regio de meest kosten effectieve vorm van isolatie niet meer mogelijk. Voor andere maatregelen kunnen de kosten aanzienlijk oplopen. Dit is zeker het geval voor de aanschaf van glas.

Niet alle kleine woningen hebben 8m² glas om te vervangen. Waar dit wel het geval is, zal het glas verspreid zijn over verschillende ramen. Dit betekent dat de vervanging van glas (zelfs met subsidie) tot hoge kosten leidt. Hierbij komt ook nog in de meerderheid van de gevallen de noodzakelijke vervanging van kozijnen. Wij willen u er daarom wijzen dat het verstandig zou zijn de oppervlakte eisen verder bij te stellen. Dit zou kunnen door het percentage van woningen dat niet aan de oppervlakte eis voldoet naar boven bij te stellen.

2. Uit onze ervaringen in de lopende DHZ-aanpak in de Achterhoek lopen wij tegen onduidelijkheden aan over de subsidiabele kosten voor huishoudens. Deze onduidelijkheden zijn meermalen aangekaart bij RVO. Huiseigenaren dienen bij ons bonnetjes in met daarop kosten voor materialen die geen meldcode hebben, maar wel bijdragen aan de verduurzaming. Hierin denken wij bijvoorbeeld aan kosten voor transport en vervoer van materialen, afwerking, en gereedschappen. Aangezien bij een opdracht die wordt uitgevoerd door een aannemer de kosten van spijkers, transport, etc. vaak worden doorgevoerd in de kostprijs van materialen, zouden wij graag toelichting zien hoe hier mee om te gaan.
3. Lang niet alle woningen in onze regio hebben hun energielabel verkregen op basis van een fysieke doormeting. In de meerderheid van de gevallen is energielabel toegekend op basis van een geautomatiseerd proces, via een nu achterhaalde methodologie. Wij vinden de harde grens van label D en lager daarom moeilijk hanteerbaar.

Tevens zien we dat de verdeelsleutel die is gehanteerd bij het vaststellen van de subsidiebedragen per gemeente niet alleen gebaseerd is op energielabels. Deze gaat ook uit van een aangewezen doelgroep. De doelgroep bestaat niet uitsluitend uit huishoudens met energielabel D of slechter, maar ook een groep huiseigenaren met een inkomen tot 150% van het sociaal minimum dat is gehuisvest in woningen met een energetische staat vergelijkbaar met een energielabel C en slechter. De vorm van de huidige regeling stelt ons echter niet in staat om laatstgenoemde groep te betrekken in de dienstverlening.